

سرشناسه: احمدی، خدابخش، ۱۳۴۷

عنوان و نام پدیدآور: اخلاق حرفه‌ای در مشاوره و روان‌درمانی / مولف خدابخش احمدی.

مشخصات نشر: تهران: دانزه، ۱۴۰۱

مشخصات ظاهری: ۴۹۰ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۵۰-۳۲۳-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: کتابنامه: ص. ۴۷۱ - ۴۸۷

موضوع: مشاوران بهداشت روانی -- اخلاق حرفه‌ای

Mental health counselors -- Professional ethics

رده بندی کنگره: RC ۴۶۹

رده بندی دیویی: ۳۶۲/۲۰ ۴۲۵۶

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۹۰ ۱۲۶۸۸

اطلاعات رکورد کتاب‌شناسی: فیبا

عنوان: اخلاق حرفه‌ای در مشاوره و روان‌درمانی

مؤلف: دکتر خدابخش احمدی

صفحه آرا: ملیحه طرقی جعفری

مدیر تولید: داریوش سازمند

ناشر: دانزه

لیتوگرافی، چاپ: مهر / الون

شماره‌گان: نسخه ۵۵۰

قطع: رقعی

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۵۰-۳۲۳-۷

این ابرمسمول قانون حمایت مؤلفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است. هر کس تمام یا قسمی از این اثر را بدون اجازه مؤلف (ناشر) نشر یا پخش با عرضه کند مورد بیکرد قانونی قوار خواهد گرفت.

تهران: خیابان استاد مطهری - خیابان سلیمان خاطر (امیر اتابک) - کوچه اسلامی - شماره ۴/۲

کد پستی: ۱۵۷۸۶۳۵۸۳۱ | تلفن: ۸۸۸۱۲۰۸۳-۸۸۸۴۶۱۴۸ | تلفکس: ۸۸۸۴۲۵۴۳

تلفن دفتر پخش: ۶۶۴۷۶۳۷۵ | فکس: ۶۶۴۶۶۲۰۶۱

قیمت: ۳۳۰۰۰ تومان

فهرست

۷	مقدمه
۱۷	فصل اول: ماهیت اخلاق
۵۱	فصل دوم: اخلاق حرفه‌ای
۹۹	فصل سوم: صلاحیت مشاور و روان‌درمانگر
۱۴۹	فصل چهارم: رضایت آگاهانه
۱۷۹	فصل پنجم: مباحث اخلاقی در ارتباط مشاوره‌ای
۲۳۳	فصل ششم: موضوعات اخلاقی در فرایند مشاوره و روان‌درمانی
۲۷۵	فصل هفتم: مباحث اخلاقی در مشاوره ازدواج و خانواده
۳۱۷	فصل هشتم: مباحث اخلاقی در راهنمایی و مشاوره آنلاین
۳۴۳	فصل نهم: مباحث قانونی در مشاوره و روان‌درمانی
۳۹۷	فصل دهم: موضوعات اخلاقی در پژوهش و انتشارات علمی
۴۷۱	منابع
۴۸۹	موضوع نما

مقدمه

مشاوره یک ضرورت زندگی امروزی است. اصول مشاوره دو جنبه دارد: اصول حرفه‌ای و اصول اخلاقی. در مشاوره و روان‌درمانی ناگزیر به رعایت اصول اخلاقی^۱ به معنای انجام فضیل و ترک رذایل در رفتار حرفه‌ای هستیم. گرچه وجودان اخلاقی سالم، این اصول را می‌شناسد و رعایت می‌کند؛ اما با توجه به گستردگی و وسعت مباحث اخلاقی و مسئولیت خطیر مشاوره، ضروری است تمامی متخصصان از معیارها و اصول اخلاقی حرفه‌ی خویش آگاه باشند. از سویی دیگر مباحث اخلاقی و قانونی با هم در ارتباط هستند، رعایت معیارهای اخلاقی به معنای رعایت ضوابط قانونی هم هست. البته مباحث اخلاقی فراتر از ضوابط قانونی است.

در مشاوره و روان‌درمانی مباحث اخلاقی به دلایلی چند ضرورت دارد:

- اولاً رابطه مشاوره‌ای یک رابطه انسانی منحصر به فرد است که باعث شده مشاوره و روان‌درمانی فراتر از یک شغل یا حرفه باشد. همه متخصصان باید تلاش کنند تا این رابطه همواره سالم و سازنده باقی مانده و آسیب نسبیند. چرا که مشاوره و روان‌درمانی بر اعتماد عمومی استوار است و هر نوع آسیبی بر این رابطه می‌تواند در درجه اول به مراجع و بعد حرفه مشاوره و نهایتاً به خود متخصص آسیب رساند.

- دوم اینکه رابطه مشاوره‌ای عامل تغییر در مراجع است. تمامی نظریه‌های مشاوره و روان‌درمانی، رابطه‌ی درمانی را کلید ورود به درمان و اصل و پایه تغییر می‌دانند. ارتباط درمانی هم عامل تغییر و هم زمینه ایجاد تغییر می‌باشد. بدون ایجاد رابطه، اقدامات درمانی اثربخش نیست. مشاوره و روان‌درمانی به جای تکنولوژی و ابزار به رابطه وابسته است. مسئول برقراری، مدیریت و کنترل رابطه‌ی درمانی، مشاور است. این توانمندی بخشی از شخصیت مشاور را تشکیل می‌دهد. شخصیت و چگونگی بودن مشاور مهم است نه صرفاً دانش و معلومات او. حال سؤال این است که در رابطه چه عناصری وجود دارد که باعث تغییر می‌شود؟ و عناصر اساسی ارتباط چیست؟ در مشاوره مهم است که مراجع، مشاور را پذیرد و او را قبول داشته باشد. و ما به عنوان مشاور همان کسی باشیم که بشود به ما اعتماد کرد. پس سنگ زیربنای رابطه اعتماد است. وقتی مراجع اعتماد کند رابطه شکل می‌گیرد. تصور رایج این است که در جلسه اول مشاور مراجع را ارزیابی می‌کند، در حالی که این ارزیابی دو جانبی است و مراجع هم مشاور را ارزیابی می‌کند. مراجع ارزیابی می‌کند که آیا مشاور او، همان کسی است که در پی آن بوده؟ هر اندازه مشاور صداقت و همخوانی بیشتری داشته باشد، بهتر می‌تواند انعکاسی واقعی از مراجع را جلو دهد و مراجع خودش را بهتر در او می‌بیند. هنر مشاور در این است که آینه‌ی خوبی برای انعکاس باشد. رعایت اصول اخلاقی به مشاور کمک می‌کند تا او خودش باشد، خودی که یکرنگ و واقعی است.
- سوم اینکه، اگر اصول اخلاقی در مشاوره رعایت نشود، تلاش‌های حرفه‌ای زیر سؤال رفته و به مراجع آسیب وارد می‌شود. از آنجایی که اصول اخلاقی، پایه‌ای برای ضوابط قانونی و قضاوت‌های حقوقی است، عدم رعایت آن‌ها موجب مشکلات قانونی برای درمانگر می‌شود. متأسفانه در کشور ما با وجود شکایات متعددی که از مشاوران و روان‌درمانگران می‌شود، قوانین حقوقی ویژه مشاوره و روان‌درمانی وجود ندارد. از سوی دیگر عدم رعایت ضوابط اخلاقی علاوه بر مراجع، موجب آسیب به حرفه مشاوره و روان‌درمانی هم می‌شود و

موجب سلب اعتماد عمومی به مشاوران می‌گردد. قابل ذکر است که هنوز هم بخشی از تخلفات مشاوره‌ای به مراجع قانونی گزارش نمی‌شود، چرا که همه مراجعین و حتی مشاورین از قوانین و تخلفات مشاوره‌ای آگاه نیستند.

- شما به عنوان مشاور و روان‌دربانگر برای دقایقی موقعیت‌های زیر را تصور کنید. ممکن است در شرایط واقعی نیز با این موقعیت‌ها مواجه شده باشید یا با خواندن این‌ها خودتان نیز موقعیت‌هایی را تصویرسازی کنید:

- یکی از همکارانتان به شیوه‌ای نامناسب درباره مراجعتان صحبت می‌کند، به صورتی که دیگران نیز می‌توانند به راحتی حرف‌های او را بشنوند. همکارانتان می‌گوید که گفتن لطیفه درباره مراجعتان برای او نوعی تغیر است و این باعث می‌شود که وی زندگی را زیاد سخت نگیرد.

- خانمی که هم اکنون مراجعتان است، به شما می‌گوید که توسط درمانگر قبلی مورد اغوای جنسی قرار گرفته و به دنبال آن افسردگی اشن تشدید شده است.

- یکی از همکارانتان اعلام می‌کند که با مراجعتان خود رابطه اجتماعی برقرار می‌کند. او این روش را یک روش مناسب و اینکاری تلقی کرده و اظهار می‌کند مراجعتان از این وضع رضایت دارد. او معتقد است که صوف وقت در روابط اجتماعی با مراجع به افزایش بینش و خودآگاهی او کمک می‌کند و در عمل مراجع را باری می‌کند تا به طور مؤثرتر در جلسات درمانی شرکت نماید.

- یکی از همکارانتان فراتر از شایستگی و صلاحیت علمی خود کار می‌کند. او هیچ تمایلی به کار آموزی اضافی ندارد و نظارت کافی هم بر کار او اعمال نمی‌شود. وی مدعی است که بهترین روش برای یادگیری مشاوره و روان‌دربانی کار با مراجعتان است که مشکلات عجیبی دارند نه کار آموزی تحت نظر.

- یکی از همکارانتان به شما می‌گوید که تقریباً تمام مراجعتان از مشکلات جنسی رنج می‌برند و او از انواع مشکلات جنسی مراجعتان خود برای شما تعریف می‌کند. او از جلسات مشاوره خود مطالبی را برای شما بیان می‌کند که شما از شنیدن آن‌ها شرم دارید و این حدود برسی و کلاوش در موضوعات جنسی مراجعتان را در صلاحیت حرفه خود نمی‌دانید.

• مراجعی در نهایت اعتماد می‌گوید که می‌خواهد رازی را با شما در میان بگذارد و آن اینکه کار او توزیع مواد مخدر در مدارس شهر است. او می‌گوید برای افزایش در خواست مواد از شیوه‌های فریبندی استفاده می‌کند. او از شما خواهش می‌کند که این موضوع را در پرونده او ثبت نکنید و به کسی هم نگویید.

• صاحب خانه دوره دانشجویی شما، با شما تماس می‌گیرد و در خواست می‌کند که یک نسخه آزمون هوش در اختیارش قرار دهید تا پس از اجرای آن نتیجه را برای شما بفرستد تا از وضعیت هوش فرزندش اطمینان حاصل کند.

• دوست دوره دانشجویی شما که رشته تاریخ می‌خواند در شرف ازدواج است. او می‌خواهد به طور مخفیانه وضعیت روانی طرف مقابل را رسابی کند. بنابراین از شما آزمون مناسبی را در خواست می‌کند. از شما می‌خواهد تا آزمون MMPI را به او بدهید تا او در فرصتی مناسب از فرد مقابل آزمون بگیرد و داده‌ها را برای تفسیر به شما تحويل دهد

• و....

مطلوب این کتاب به بررسی و بحث درباره مواردی مشابه موقعیت‌های فوق می‌پردازد تا باید و نبایدهای اخلاقی در کار حرفه‌ای خود را بدانیم. یقیناً لازمهٔ بحث درباره رفتارهای اخلاقی و غیراخلاقی حرفه مشاوره و روان درمانی، داشتن جرئت است. مطالب و مباحث این کتاب ممکن است برای برخی از خوانندگان ناخوشایند باشد. به هر حال، آن‌ها واقعیت‌های حرفه‌ی ما هستند. باید اصول و معیارهای اخلاقی حرفه، مورد بحث، مجادله و مباحثه قرار گرفته و تکمیل شوند. حرف ما این است که تمام مشاوران و روان درمانگران باید از معیارهای اخلاقی و موارد غیراخلاقی حرفه‌ی خود آگاه باشند. تخطی از این معیارها ممکن است بر عملکرد آن‌ها آسیب بزند. هر چند در بسیاری از حرفه‌ها نیز در حرفه‌ی مشاوره و روان درمانی برخی کشورها، مباحث اخلاقی و مباحث قانونی به هم پیوسته‌اند و وقتی درمانگری معیارهای حرفه‌ی خود را رعایت می‌کند، در واقع قوانین اجتماعی و ضوابط قانونی را رعایت کرده است، اما در کشور ما هنوز قاضی دادگاه با استفاده از

قوانین عادی و یا قوانین عمومی سایر حرف با تخلفات مشاوره و روان درمانی برخورد می کند و هنوز حرفه مشاوره و روان درمانی فاقد ضوابط قانونی است. البته سازمان نظام روان شناسی و مشاوره کشور نظامنامه اخلاق حرفه‌ای را منتشر کرده است و این می تواند مبنای مناسبی برای قضاوتهای اخلاقی و قانونی در مشاوره و روان درمانی باشد.

مشاوران و روان درمانگران باید از ضوابط اخلاقی در کار حرفه‌ای خود پیروی کنند. آن‌ها الگوی مراجعان هستند و انتظار رعایت ضوابط اخلاقی از آن‌ها بیشتر است، ضمن اینکه عدم رعایت این ضوابط موجب ضرر و زیان‌هایی برای مراجع و سایر افراد جامعه خواهد بود. به تمامی شاغلین حرفه مشاوره و روان درمانی، توصیه می شود، با ضوابط و معیارهای حرفه خود آشنا باشند، به طور دائم اطلاعات خود را در این زمینه روزآمد کرده، ضوابط اخلاقی را رعایت کنند و در مورد موضوعات قانونی و اخلاقی با یکدیگر به مشورت و بحث ببردازند. بهخصوص به مشاورانی که با کودکان و خردسالان، افرادی که اختیاری از خود ندارند، افراد دچار بحران، محکومین زندان‌ها و یا افرادی که قصد خودکشی داشته‌اند، کار می کنند، به طور جدی‌تری توصیه می شود تا معیارها و ضوابط اخلاقی مرتبه با کار خود را بیاموزند. آنکه از مسئولیت‌ها و حقوق قانونی نه تنها باعث کمک به رابطه یا وارانه می شود، بلکه شما را از دادخواهی بهدلیل غفلت و ناگاهی بی‌نیاز می سازد.

مشاوران و روان درمانگران برای ارزش، شأن و منزلت انسان احترام قائل‌اند و برای حفظ و حمایت از حقوق اساسی انسان‌ها تلاش می کنند. آن‌ها متعهدند که دانش خود را درباره رفتار انسان افزایش دهند، به انسان‌ها کمک کنند تا درباره خودشان و دیگران شناخت حاصل کنند و بالآخره تلاش خود را برای رفاه انسان‌ها به کار گیرند. جهت نیل به این اهداف، آن‌ها هرگونه تلاشی که در راستای خدمت به مراجعان باشد را انجام می دهند. آن‌ها مهارت‌های خود را در جهت اهدافی که منطبق با ارزش‌های انسانی باشد، به کار می گیرند. مشاوران و روان درمانگران در ارتباط خود با مراجعان احساس آزادی می کنند و احساس آزادی لازم را جهت رشد در اختیار آن‌ها قرار می دهند. آن‌ها قبول

دارند که پذیرش مسئولیت این آزادی مستلزم صلاحیت‌های علمی، داشتن عینیت، کاربرد فنون درمانی و علاقه به نیازهای مراجعان است.

مشاوران باید به طور مداوم در جهت بهبود و ارتقای فعالیت‌های حرفه‌ای تلاش کنند و از یافته‌های جدید مطلع شوند و در انجام تحقیقات مورد نیاز مشارکت نمایند. همچنین انتظار می‌رود که مشاوران و روان‌درمانگران معیارهای اخلاقی را رعایت کنند و برای نیل به اصول اخلاقی سطح بالا تلاش نمایند.

علی‌رغم پیشرفت‌هایی که در جامعه ایران، در زمینه مشاوره و روان‌درمانی به وجود آمده است، هنوز مباحث اخلاقی به عنوان یک ماده درسی در برنامه‌های تربیت روان‌درمانگر در دانشگاه‌ها به خوبی و برای تمامی مقاطع و دوره‌ها وارد نشده است. البته در چند سال اخیر برنامه‌های آموزش اخلاق حرفه‌ای برای مشاوران و روان‌درمانگران به شکل ماده درسی یا آموزش‌های کارگاهی افزایش یافته است. همچنین تعداد منابع مکتوب از قبیل کتاب و مقاله رو به افزایش نهاده است.

در کتاب حاضر، اصول و صوابط اخلاقی در مشاوره و روان‌درمانی مورد بحث قرار گرفته است. هدف این مباحثت، علاوه بر حصول آگاهی، برانگیختن شما مشاوران و روان‌درمانگران برای تفکر بیشتر در این زمینه است تا پایه و اساس محکمی برای تصمیم‌گیری و عملکرد اخلاقی داشته باشد. مشاوران و روان‌درمانگران معمولاً در کارشان با موقعیت‌های مختلفی که نیاز به تصمیم‌گیری‌های اخلاقی دارد، مواجه می‌شوند. در چنین موقعیت‌هایی آشنایی و کاربرد اصول اخلاقی، بیشتر برای آن‌ها اهمیت پیدا می‌کند. در بعضی از این موقعیت‌ها مشاوران و درمانگران با سؤالاتی مواجه می‌شوند که پاسخ روشنی برای آن ندارند. آن‌ها باید راههایی را پیدا کنند تا برای مراجعان خود بیشتر مفید باشند. آن‌ها می‌توانند از طریق مشورت با همکاران، استاید و مربيان، مطالعه یافته‌های جدید و شرکت در دوره‌های آموزشی و بازآموزی و آگاهی از عملکرد اخلاقی منطبق بر فرهنگ حاکم بر جامعه، میزان اثربخشی خود را افزایش دهند. از دیگر روش‌های کسب آگاهی در زمینه موضوعات

اخلاقی، عضویت در مراکز علمی مرتبط با حرفه خود همچون انجمن‌های مشاوره و روان‌شناسی است. این مراکز و انجمن‌ها اعضای خود را با اطلاعات جاری و معیارهای اخلاقی آگاه می‌سازند.

آنچه در اینجا تحت عنوان مباحث اخلاقی آمده است، نباید صرفاً مطالعه شده و به حافظه سپرده شود، بلکه باید با زندگی حرفه‌ای مشاور آمیخته شود. ضوابط اخلاقی، قابل بازنگری و توسعه‌اند. مشاوران و درمانگران می‌توانند اصول و ضوابط اخلاقی را به بحث بگذارند. بنابراین، مطالعه و یا گذرانیدن دو واحد درسی در زمینه مباحث اخلاقی، نمی‌تواند شاغلین مشاوره و روان‌درمانی را برای یک عمر حرفه‌ای بیمه کند. آن‌ها باید دائماً به این مباحث مراجعه کنند، آن‌ها را مرور کرده و به بحث بگذارند. معیارهای اخلاقی جدید را بیاموزند و تجارت حرفه‌ای خود را با این معیارها منطبق سازند. چنانچه در زمینه عملکرد اخلاقی به یافته‌های تازه‌ای رسیدند آن را منتشر کرده و در اختیار سایر شاغلین قرار مهند معمولاً به مرور که افراد تجارت حرفه‌ای بیشتری کسب می‌کنند، ابعاد جدیدی از موضوعات اخلاقی برای آن‌ها مکشوف می‌شود. برخی از دانشجویان مشاوره، این‌گونه بر خودشان تحمیل می‌کنند که باید همه مسائل و موضوعات اخلاقی را قبل از شروع کار مشاوره و درمان برای خودشان حل کرده باشند. در حالی که موضوعات اخلاقی دائماً در حال گسترش هستند. از آنجایی که معیارهای اخلاقی مطرح شده برگرفته از اصول روابط انسانی است؛ بنابراین، زیربنای ضوابط اخلاقی حرفه مشاوره و روان‌درمانی در تمام مراکز، سازمان‌ها و انجمن‌های علمی از تشابه اساسی برخوردار است.

در سال‌های اخیر آگاهی عموم مردم و شاغلین مشاوره و روان‌درمانی از مسئولیت‌های اخلاقی و نقش آن در تسکین درد مراجعان افزایش یافته است. با توجه به اینکه گروه وسیعی از مردم به خدمات مشاوره و روان‌درمانی نیاز پیدا کرده‌اند و به دنبال دریافت خدمات حرفه‌ای می‌روند، مسئولیت اخلاقی متخصصان دو چندان مهم شده است و ضرورت دارد معیارهای اخلاقی در سمینارها، کنفرانس‌ها و کمیته‌هایی متشکل از متخصصان مورد بررسی قرار

گیرد.

کتاب حاضر در زمانی تدوین و ارائه شده است که مشاوره و روان‌درمانگری در کشور مادر اوج شکوفایی قرار دارد، انجمن‌های علمی این حرفه فعال هستند، سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره به مرحلی از رشد و گسترش رسیده است، مجلات و کتب علمی در این حوزه به طور گسترده‌ای افزایش یافته، آموزش و تربیت مشاور و روان‌درمانگر در تمامی مقاطع تحصیلی کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری برقرار است، ارائه خدمات مشاوره‌ای در بسیاری از مناطق و شهرهای کشور دایر شده و اعتماد و اقبال عمومی نسبت به این حرفه رو به گسترش است. این در حالی است که مباحث اخلاقی حرفه هنوز در گام‌های اول قرار دارد. بسیاری از دانش‌آموختگان این حرفه حتی آگاهی کافی از این مباحث ندارند. در چنین شرایطی کتاب حاضر تلاش دارد تا زمینه توجه جدی به موضوعات اخلاقی در مجتمع علمی، دانشگاهی و درییس متخصصان حرفه مشاوره و روان‌درمانگری را فراهم سازد. هرچند در تدوین مطالب کتاب تلاش شده است تا از منابع و نوشهای موجود در این زمینه بهره گرفته شود، با این وجود، کتاب نه مدعی جامعیت است و نه ادعای قطعیت مطالب را دارد. یقیناً مطالب کتاب هم نیاز و هم توانایی این را دارد تا کنجکاوی، تفکر، بحث و پژوهش علمی خوانندگان را تحریک کرده و برانگیزاند. این همان هدف اصلی نویسنده است و امید می‌رود نظرات، واکنش‌ها، دیدگاه‌ها و نتایج پژوهش علاقه‌مندان، به تکمیل شدن این مباحث در حرفه مشاوره و روان‌درمانگری منتهی شود.

مطالب کتاب در ده فصل تدوین شده است. فصل اول ماهیت اخلاق را به عنوان علم اخلاق و فلسفه اخلاق مورد بررسی قرار داده است؛ فصل دوم به موضوع اخلاق حرفه‌ای پرداخته است و در آن نظامنامه اخلاقی و تصمیم‌گیری اخلاقی مورد تأکید قرار گرفته است؛ در فصل سوم صلاحیت مشاور و روان‌درمانگر از جهات گوناگون از قبیل صلاحیت شخصیتی، صلاحیت علمی و تخصصی و صلاحیت اخلاقی مورد بحث قرار گرفته است؛ فصل چهارم به بحث اساسی رضایت آگاهانه اختصاص دارد و علاوه بر ضرورت و

فرایند کسب رضایت بر موارد اختصاصی کسب رضایت مانند مراجعان کودک و مراجعان الزامی پرداخته است؛ در فصل پنجم مباحثت اخلاقی در ارتباط مشاوره‌ای از جمله رازداری، روابط دوستی و ارتباط صمیمی و جنسی آورده شده است؛ فصل ششم موضوعات اخلاقی در فرایند مشاوره و روان‌درمانی از قبیل سنجش و ارزیابی، به کارگیری فنون، ارجاع، موارد بین فرهنگی و مداخله در بحران را مورد بررسی قرار داده است؛ فصل هفتم به مباحثت اخلاقی در مشاوره ازدواج و خانواده اختصاص یافته؛ و فصل هشتم مباحثت اخلاقی را در خدمات راهنمایی شغلی و تحصیلی مورد بحث قرار داده و همچنین ضوابط اخلاقی در مشاوره‌های نوظهور از قبیل مشاوره آنلاین را مطرح ساخته است؛ فصل نهم مباحثت قانونی در مشاوره و روان‌درمانی را مطرح کرده و در آن انواع بدعملکردی در مشاوره و روان‌درمانی بحث شده است و نیز نظامنامه سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره گنجانیده شده و فرایند رسیدگی به تخلفات مشاوران آورده شده است؛ و در تهایت در فصل دهم موضوعات اخلاقی در پژوهش و انتشارات علمی به طور مفصل و به همراه برخی از راهنمایها و ضوابط قانونی آورده شده است.

در اینجا وظیفه خود می‌دانم تا از تمامی کسانی که در این دوین، آماده‌سازی و در به اتمام رسیدن این کتاب، نویسنده را یاری کرددند نهایت سپاسگزاری را داشته باشم. همکاران عزیزم که نظرات و پیشنهادات خوبی ارائه دادند و دانشجویان خوب رشته مشاوره و روان‌شناسی که مباحثت را در کلاس‌های درسی مورد نقد و تحلیل قرار می‌دادند.

نکته نهایی اینکه در این کتاب واژه‌های مشاوره و روان‌درمانی متراff و بعض‌به جای هم استفاده شده است. بر این واقعیم که بحث تاریخی در تشابه و تفاوت آن‌ها وجود دارد و به نتیجه‌های هم نرسیده است و ما هم به میزانی به تفاوت بین آن دو اعتقاد داریم، ولی موضوع بحث اخلاق حرفه‌ای در بین مشاوره و روان‌درمانی آن قدر مشترکاتی دارد که تفاوت حرفه‌ای در بین آن‌ها را کنار بگذاریم و به طور مشترک به مباحثت اخلاقی این دو حرفه یاورانه بپردازیم. لذا بدون ورود به این جداول پایان ناپذیر، در اینجا هر دو

مشاوره و روان‌درمانی را در کنار هم آورده‌ایم و هر جا مشاوره، روان‌درمانی روان‌درا
منگری آمده است منظور همان حرفه یاوری است که هم مشاوره هم روان‌درمانی را شامل می‌شود.

خدابخش احمدی

www.ketab.ir